

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard talte, som allerede nævnt, velvilligt om Forslaget og var villig til at drøfte forskellige Ændringer i Lovforslaget, som han formodentlig vil fremsætte i det Udvalg, der bliver nedsat. Før Ændringsforslagene endelig er udformede, vil jeg jo ikke kunne tage Standpunkt til dem. Jeg haaber, det skal blive muligt at naa til en Forstaaelse, og jeg vil ogsaa til det sidste haabe, at det skal kunne blive muligt at faa en Forbindelse tilvejebragt med den tidligere Indenrigsminister, saaledes at den Lov, han har Æren af at have gennemført, kan blive mere fyldestgørende, end den er nu.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard sagde, at han vilde være med til at gennemføre en Ændring i de bestaaende Takster, hvorved de daarligst stillede gamle kunde faa noget mere, og saa vidt jeg forstod ham, var det hans Opfattelse, at man skulde gøre det ved at udvide Omraadet for det kommunale Skøn. Nu faar vi se, paa hvilken Maade hans Tanker vil blive udformet i Ændringsforslag. Indtil da vil jeg ikke kunne gaa nærmere ind paa dem. Men det er klart, at i samme Grad, som man udvider Kommunalbestyrelsernes Adgang til at skønne, svækker man selve Lovens Princip: Ydelse efter faste Takster. Nu har vi i mange Aar haft den Opfattelse — jeg tror, at den har været udbredt i alle Lejre —, at Skønnet i de forskellige Kommuner faldt meget forskelligt ud, og at det i mange Tilfælde blev udøvet saaledes, at Resultatet maatte siges at være til Skade for de gamle. Det ærede Medlem var, saavidt jeg forstod, af den Opfattelse, at Kommunerne ogsaa skulde have Ret til at skønne med Hensyn til Alderstillæget, og han var ikke klar over, hvorvidt det var rigtigt at vedtage Bestemmelsen om, at Værdien af Bolig i egen Ejendom skulde regnes dobbelt. Men det ærede Medlem stillede sig paa et forhandlingsvilligt Standpunkt, og jeg takker ham, fordi han har stillet sig saaledes overfor Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Rahbek gjorde nogle Bemærkninger, som kun kunde omfattes som en Forstærkning af de Indvendinger, som det ærede Medlem Hr. Kragh fremsatte. Det ærede Medlem sagde, at nu var vi oppe paa en Udgift til Aldersrente af 72 Mill. Kr. Nu blev der, sagde det ærede Medlem, foreslaet et Tillæg paa 20 Mill. Kr., det vilde blive til 25 Mill. Kr., og saa var vi lige straks oppe paa 100 Mill. Kr. Naar det ærede Medlem uden videre forhøjer Tallene uden Hensyn til de virkelige Forhold, kan de sagtens komme højt op.

Paa det forelagte Finanslovsforslag er Statens Udgift til Aldersrente opført med vistnok ca. 41 Mill. Kr., og da Staten skal betale 7/12 af Ydelseernes samlede Beløb, vil Udgiften paa Grundlag af det paa Finanslovsforslaget for næste Aar opførte blive rigeligt 70 Mill. Kr. og ikke 72. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem har de 72. Jeg kan tilføje, at vi i Indenrigsministeriet har den Opfattelse — det er ikke en subjektiv Opfattelse, men Udtryk for Indenrigsministeriets Opfattelse —, at der herved er budgetteret rigeligt.

Det eneste sikre Holdepunkt, vi har for Bedømmelsen af, hvad Aldersrenten vil koste, er, hvad den har kostet i Regnskabsaaaret 1923—24, og i dette har den samlede Udgift for Stat og Kommune været ca. 66 Millioner. Om den vil stige i de kommende Aar, vil ikke med Sikkerhed kunne siges. Ved at spørge nogle af Kommunerne faar man det Svar, at den ikke vil stige; der vil ikke komme nye Aldersrentenydere til. Andre Kommuner har en anden Opfattelse. Noget sikkert har vi ikke at bygge paa i saa Henseende. Forskelsbeløbets Nedgang vil jo i hvert Tilfælde i nogen Grad modvirke Opgangen ved, at der kommer flere. Men vi har, som sagt, i Indenrigsministeriet den Opfattelse, at de for det kommende Finansaar budgetterede 41 Mill. Kr. er et noget rigeligt Beløb.

Man maa derfor ikke uden videre give sig til at forhøje dette Beløb. Ligesaa urigtigt er det at sige, at naar jeg har foreslaet en Forhøjelse paa ca. 20 Mill. Kr., vil Forhøjelsen blive paa 25. Hvorfor ikke nævne et endnu større Tal? Det vilde jo have akkurat lige saa megen Begrundelse. Jeg vil hævde som aldeles afgjort, at de Beregninger, der er foretaget, er ikke skønsmæssige, men reelle. Jeg mener ogsaa, at noget modsat vilde være utænkeligt. Ingen vilde kunne have Ansvar for eller Glæde af at forelægge noget for Rigsdagen, som der ikke var virkeligt Hold i.

Dermed tror jeg i det væsentlige at have besvaret, hvad der er fremført. En Del af de ærede Medlemmer Hr. Lauritz Laursens og Hr. Vanggaards Bemærkninger er besvaret ved, hvad jeg har fremført overfor det ærede Medlem Hr. Kraghs Bemærkninger. Jeg haaber, at der trods den Modstand, som der aabenbart fra Venstres og navnlig fra Konservatives Side er mod Lovforslaget, skal komme et Resultat ud af Forhandlingerne. Et meget stort Antal af de gamle faar nu saa lidt i Aldersrente, at de faktisk er ude af Stand til at skaffe sig det nødvendige til Livets Ophold. Kommunen